

Nejen úspěšný handler

Nadějný odchov mopsů

Se štěňátkem lhasa apso

Patrik má se psy velmi osobní vztah

PATRIK

„Můj svět nejsou jen stupně vítězů,“ říká úspěšný vystavovatel

Patrik Panýrek. Známe se neuvěřitelně dlouho – od jeho

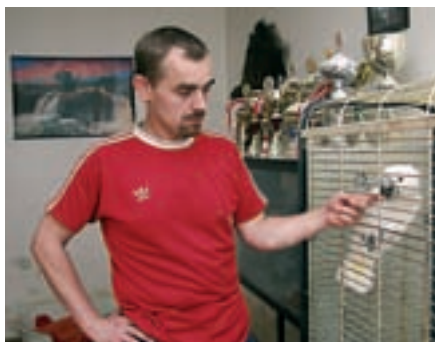
14 let! Vidáme se poměrně často, dříve na cvičišti a výcvikových táborech, dnes na psích výstavách. Čas chvíli posedět a popovídat si na těchto akcích však prostě není.

Nakonec jsme se sešli u něj doma nad ohrádkou krásných štěňat a vzpomínali. Představit našeho dlouholetého kamaráda Patrika Panýrka není těžké. Jeho fotografie z výstav a soutěží nechybí v žádném kynologickém časopisu. Subtilní mladý muž jako doprovod krásných psů různých plemen na stupních vítězů. Vždy dokonale upraven, jeho oblečení dokonale ladí s předváděným plemenem. Mnozí mu fandí, jiní závidí a všichni se ptají, kde se vlastně vzal a jak se k vystavování dostal.

SLUŽEBNÍ JEZEVČÍK

Patrik vyrůstal v Praze a jako snad každé

dítě toužil mít pejska. Rodiče však usoudili, že pes patří na venkov, a tak jeho dětství provázeli křečci. Patrik se však nevzdával. Jeho velkým klukovským snem

bylo jednou žít na venkově v domě s velkou zahradou obklopen domácimi mazlíčky i exotickými zvířaty. Je fakt, že si svůj sen cílevědomě plní.

Prvního psa mu rodiče povolili až ve 14 letech, kdy již byli přesvědčeni, že je sám schopen se o něj řádně postarat. Byl to jezevčík Ajax a ten se od mladého páníčka doslova nehnul. Absolvoval s ním i vodácké tábory. Patrik však brzy došel k závěru, že i jezevčík by měl poslouchat a něco umět, a tak s ním vyrazil na kynologické cvičiště. A tam jsme se před lety seznámili. Patrik obdivoval naše rotvajle-ry a zvláště šedesátikilový nesmírně přátelský Denísek ho fascinoval a dodnes na

něj rád vzpomíná. Společně jsme jezdili i na výcvikové tábory a Ajax skládal zkoušky jednu za druhou. Když už měl ZMP, ZMP1 a ZMP2, chystal se Patrik zkusit s ním záchranářinu. Tady poprvé narazil. Ajaxe s jeho standardní povahou jezevčíka to evidentně nebavilo a jeho páníček ho nenutil. Jezdil závody dle vykonaných zkoušek a začal si brát psy jiných majitelů na výcvik. Vzorem mu byla výcvikářka Ilona Procházková, která ho naučila nezměrné trpělivosti a důslednosti při práci se psy. To se mu hodilo hlavně při zkouškách s dobrmanem i dalšími plemeny. Po dvou letech absolvoval kurs pro figuranty a uplatnil se při výcviku psů v obranách. Tak vlastně získal praxi v kompletním výcviku psů. Čas ubíhal a na Patrika čekala tehdejší povinná vojenská služba. Nastoupil k profesionálním psovodům a byli mu přiděleni dva němečtí ovčáci, fena Ellza a pes Dan. Získat si jejich lásku i respekt nebyl pro Patrika problém, co mu však chybělo, byl jeho jezevčík Ajax. Rozhodl se tedy ho do kasáren tajně propašovat. Když celá věc praskla, předvedl nadřízeným, co všechno jezevčík bravurně zvládá, takže díky složeným zkouškám dostal oficiální povolení zařadit Ajaxe jako hlídkového psa. Tak se jezevčík stal vlastně jeho osudovým psem a provázal ho po celý svůj život. Dožil se ve zdraví 17 let.

OSUD, NEBO NÁHODA?

Po vojně se Patrik chtěl věnovat dále výcviku, ale zasáhla v postatě náhoda. Tehdy si pořídil jorkširského teriéra Wiga a na jedné procházce ho oslovil neznámý kolemjdoucí, chovatel. S neskrývaným zájmem si psa prohlédl a doporučil Patrikovi předvést ho na výstavě. To se také stalo. Wigo ve třídě mladých sbíral tituly, avšak v dospělých jedincích už šanci neměl. Zůstal rodinným mazlíčkem a dožil se 10 let. Atmosféra výstav, předvádění a soutěžení však Patrika natolik oslovilo, že bylo rozhodnuto - zkusí se věnovat výstavám a chovu. To ještě neměl tušení, jaká smůla se mu bude zpočátku lepit na paty.

Další volba padla na plemeno americký stafordširský teriér. Obrátil se na známou výcvikářku a rovněž chovatelku plemene Alenu Kořínkovou. Společně vybrali psa se skvělou povahou a předpokladem výborného exteriéru Clifforda. Pes dokonale splňoval všechny naděje do něj vkládané, úspěšně se předvedl na třech výstavách, ale pak přišla nešťastná nehoda. Temperamentní pes se při aportu vážně zranil. Přes všechnu snahu zkušených veterinářů i vzornou Patrikovu péči mu

po čtyřech operacích musela být amputována hrudní končetina. Žil ještě tři roky plnohodnotným životem. Když však dostal zánět do druhé končetiny a nebyl schopen chodit, musel ho Patrik po dlouhém váhání a konzultacích s odborníky i chovatelkou nechat uspat.

Zármutek mu pomohla rozptýlit fena mopse Ornela přezdívána Skřítek. Pořádala excelentní výkony při předvádění na výstavách, štěňat se od ní však Patrik nikdy nedočkal.

ZA TITULY NEJVYŠŠÍMI

Společníka mopsici Ornela dělal peruánský naháč Falkon. Později se k nim přidala i fena naháče Akzeret. Oba byli plnochrupí. Na výstavy už jezdili ve třech a Falkon i Akzeret dosáhli titulů nejvyšších, oba jsou Evropskými vítězi roku 2000 z Poznaně.

Jakmile se někdo chytne drápkem, většinou uvázne ve výstavním kolotoči navždycky. Nejinak tomu bylo i u Patrika. Na výstavách trávil stále více času a k úspěšné trojici přibyl čtyřměsíční vipet Honky-

„Jakmile se někdo chytne drápkem, většinou uvázne ve výstavním kolotoči navždycky.“

Jeho mazlíčkem je i dvouletá opička, makak Kikin

Nejen úspěšný handler

Ochočená koza Líza je atrakcí pro návštěvy, zvláště pro děti

Tonk. Patrik procestoval se psy velkou část zemí Evropy, cesta za výstavními tituly ho zavedla až na Kypr. Za největší úspěch považuje vystoupení na World Dog Show v Amsterdamu. Tam předváděl tři psy různých plemen (peruánský naháč, brabantík, český teriér). Všichni tři byli oceněni titulem Světový vítěz 2002 a dva z nich se stali i vítězi svého plemene (BOB). Pochopitelnou radost měl i z prvního titulu vůbec nejkrásnějšího psa celé výstavy Best in Show (BIS), který získal na MVP Mladá Boleslav v roce 2003 černý střední pudl Chrys Charmant. Tento úspěch zopakovala i fena lhasa apso Ch. Aféra Pibaro v roce 2005 a pes Jch. Big Boss Pibaro v roce 2006. Tak bychom mohli pokračovat dále, ale většinu jeho úspěchů již zdokumentovaly kynologické časopisy.

HANDLING – KONÍČEK, ČI PROFESE?

Až do roku 2000 Patrik předváděl pouze vlastní psy. Teprve před čtyřmi roky se začal zúčastňovat soutěže Senior Handling. Po mnoha úspěších se na něj začali obracet přátelé a další vystavovatelé, aby jim předvedl jejich psy. Zpočátku Patrik uvažoval o handlingu jako o své budoucí profesi, záhy však na vlastní kůži poznal, že oproti zahraničí je u nás tato profese ještě v plenkách. Psy si většinou předvádějí vystavovatelé sami. Pro úspěšnou kariéru handlera musí mít člověk přirozený talent a to platí v zásadě i o předváděném psu. Hodně se toho dá naučit, jsou však psi, kteří se na předvádění vysloveně těší, mají jiskru a prostě je to baví. Pak jsou ale také exteriérově

krásní jedinci, kteří se přes množství věnovaného času prezentovat nechťejí. Co umějí, je pouze naučené, a chybí tam to hlavní - radost z předvádění. U těch si ani špičkový handler není jistý, co mu ve výstavním kruhu provedou. Je však jeho povinností i ctí vyzdvihnout přednosti i takového jedince a předvést ho bezchybně. To samozřejmě vyžaduje nejen spoustu času, ale také trpělivosti a důslednosti. Trénovat se dá jedině formou hry a samozřejmě nechybí ani pochvala a pamlsky. V žádném případě nelze používat tvrdost a násilí. U svých odchovů Patrik začíná pracovat už s malými štěňaty na výchově a socializaci. Pouze na

Patrik vzorně předvádí svoje i cizí psy

pár minut, mezi hrou, učí malé psíky výstavnímu postoji i chůzi na vodítku. Štěně si tak záhy zvykne na ohleduplnou manipulaci, vycítí, za co bude odměněno, a získá tak správné návyky. Je ovšem nutno cviky stále opakovat, jen tak se dosáhne kýžených výsledků. Obdobně na sobě musí pracovat i handler sám. S předváděným psem je nutno vytvořit dokonale sladěnou dvojici. Tomu se podřizuje výběr oblečení, životospráva i pohybová aktivita. Ani v chovu si Patrik nevede špatně. Jeho odchov fena lhasa apso Aféra je ve dvou a půl letech šampionkou šesti zemí. V současnosti chová čtyři plemena. Jsou to mops, australský ovčák, vipet a lhasa apso.

HROZNÝŠI I KOZA LÍZA

Bylo by však omylem si myslet, že pro Patrika mají cenu jen výstavně úspěšná zvířata. Opak je pravdou. Poskytuje domov i zvířatům handicapovaným nebo určeným k uspaní. Příkladem může být týraná rotvajlerka, které se ujal, když ji její majitelé chtěli nechat utratit. Dožila se v pohodě 13 let. Po dvoře běhá i slepá jezevčice, kterou čekal tentýž osud. Stejně tak se stará i o opuštěná kořata. Se svými zvířaty účinkuje také při natáčení filmů a reklam. Ve voliére poletují pestrobarevné andulky, samostatnou klec obývá osmiletý velký papoušek - kakadu bílý. V teráriu odpočívají hroznýši. Jeho mazlíčkem je i dvouletá opička makak kápoval jménem Kikin. Ten má svůj prostor v obyváku i možnost venkovního výběhu. Respekt vzbuzuje stokilový rohatý kozel Evžen. Naopak ochočená koza Líza je atrakcí pro návštěvy, zvláště pro děti. Přestože Patrik vyrostl jako městské dítě, nebojí se žádné práce. Aby měli psi dostatečný výběh, přestěhoval se na usedlost, kde má k dispozici pozemek rozlehlý 9000 m². K údivu starousedlíků podniká se psy dlouhé vycházky po okolí, místními považované za nepochopitelnou ztrátu času. Je jasné, že při svém častém cestování do zahraničí musí mít osvědčené spolupracovníky, kteří zajistí psům dokonalou péči v době jeho nepřítomnosti. To zvládá kamarádka Bára, která bydlí naštěstí v sousedství a je sama zkušenou majitelkou i chovatelkou psů. Na výstavách mu se psy pomáhá další dlouholetá kamarádka Jana.

Patrik si prostě dovedl najít přátele, kteří mu jeho úspěchy přejí a v jeho úsilí mu pomáhají. Je však dobré si uvědomit, že svou práci reprezentuje doma i v zahraničí nejen sebe, ale i vysokou úroveň kynologie v České republice.

Jiřina & Jiří Volšický

Foto autorů